

РЕЗОЛЮЦІЯ
III Міжнародної науково-практичної конференції
«Міжнародна та національна безпека: теоретичні та прикладні аспекти»
15 березня 2019 р.

Організатор конференції: **Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ.**

У роботі конференції взяли участь понад 200 учасників із Закордонних країн, зокрема Німеччини, Словаччини, Чехії та Грузії, а також різних регіонів України.

Основна мета міжнародної науково-практичної конференції – пошук вирішення проблем, пов'язаних з міжнародною та національною безпекою.

За результатами представлених доповідей та загальної дискусії учасники конференції пропонують:

I. З метою покращення якості та ефективності роботи правоохоронних органів щодо протидії злочинній діяльності **організованих груп і злочинних організацій** необхідно здійснити ряд заходів правового характеру і розробити:

1.1 Пропозиції до Закону України «Про засади протидії злочинності», в якому необхідно визначити поняття, принципи, рівні та види такої діяльності, а також механізм протидії злочинності.

1.2 Концепцію реалізації державної політики у сфері профілактики кримінальних правопорушень на період 2019-2024 рр., в якій потрібно передбачити положення щодо протидії організованим злочинності.

II. З метою удосконалення діяльності правоохоронних органів щодо **протидії організованим злочинності** пропонується ряд змін та доповнень до законодавчих актів:

2.1 до Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю»: у ст. 5 «Система органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю» віднести до державних органів, спеціально створених для боротьби з організованою злочинністю, підрозділи стратегічних розслідувань Національної поліції України;

2.2. до Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність»: у ст. 7 частину, де встановлені обов'язки працівників оперативних підрозділів, передбачити доведення до кінцевої мети проведення оперативно-розшукового заходу у випадку виявлення злочину та викласти наступним чином: «... У разі, якщо ознаки злочину виявлені під час проведення оперативно-розшукових заходів, що тривають і припинення яких може негативно вплинути на результати кримінального провадження, підрозділ, який здійснює оперативно-розшукову діяльність, повідомляє відповідний орган досудового розслідування і прокурора про виявлення ознак злочину та продовжує проведення оперативно-розшукових заходів, за результатами яких направляє зібрані матеріали, в яких зафіксовано фактичні дані про протиправні діяння окремих осіб і груп, відповідальність за які передбачена КК України, до відповідного органу досудового розслідування».

Ш. 3 метою вдосконалення норм про кримінальну відповідальність учасників **організованих злочинних об'єднань** пропонується внести зміни та доповнення до Кримінального кодексу України:

3.1 передбачити у ст. 256 КК України відповідальність за сприяння учасникам банд, воєнізованих або збройних формувань за аналогією до злочинної організації та укриття їх злочинної діяльності;

3.2 у ст. 257 КК України: а) диспозицію викласти у наступній редакції: «Організація або участь у банді, а також участь у вчинюваному нею нападі»; б) у примітках до цієї статті дати наступне визначення: «Банда – це організоване стійке озброєне об'єднання (три і більше) осіб, які попередньо зорганізувалися з метою нападу на підприємства, установи, організації чи на окремих осіб»; в) у ч. 2 передбачити спеціальні умови звільнення від кримінальної відповідальності за бандитизм: «Звільняється від кримінальної відповідальності особа, крім організатора та керівника банди, за вчинення злочину, передбаченого частиною першою цієї статті, за винятком вчинених тяжких чи особливо тяжких злочинів, пов'язаних із посяганням на життя та здоров'я особи, якщо вона добровільно заявила про створення банди або участь у ній органам державної влади або органам місцевого самоврядування та активно сприяла її розкриттю»;

3.3 узгодити з чинним вітчизняним кримінальним законодавством норми Закону України «Про боротьбу з тероризмом» від 20 березня 2003 р., який явно суперечить першому, зокрема, щодо кількості членів терористичної групи та терористичної організації, оскільки у абз. 18 та абз. 19 ст. 1 названого Закону вказано, що: «терористична група – група з двох і більше осіб, які об'єдналися з метою здійснення терористичних актів», а «терористична організація» – стійке об'єднання трьох і більше осіб, створене з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено певні правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів. Організація визнається терористичною, якщо хоча б один з її структурних підрозділів здійснює терористичну діяльність з відома хоча б одного з керівників (керівних органів) усієї організації. Доцільно увести у зазначену вище статтю закону таке поняття, як «організована терористична група» – стійке об'єднання трьох і більше осіб, які об'єдналися з метою вчинення терористичних діянь, що дасть змогу уніфікувати дефініції цього поняття в Законі України «Про боротьбу з тероризмом» та КК України й відповідатиме визначенню форми співучасті, наведеній у ч. 3 ст. 28 КК України. Теж саме стосується і поняття «злочинна організація», що у вказаному Законі потребує корегування в частині мінімальної кількості її учасників, а саме шляхом збільшення із трьох до п'яти осіб. Також потрібно у ст. 258³ і ст. 258⁵ КК України термін «терористична група» замінити на «організована терористична група». У такому разі будуть усунені суперечності із кваліфікуючою ознакою «вчинення за попередньою змовою групою осіб», яка передбачена у ч. 2 ст. 258 КК України та інших статтях;

3.4 доцільно включити у КК України окрему норму, яка б передбачала кримінальну відповідальність за погрозу вчинення терористичного акту;

3.5 встановити в окремій кримінально-правовій нормі в розділі IX Особливої частини Кримінального кодексу України «Злочини проти громадської безпеки» кримінальну відповідальність для осіб, які є «злочинцями у законі».

IV. З метою захисту громадян, держави та суспільства від **терористичних загроз** у районі проведення антитерористичної операції з урахуванням особливостей, встановлених Законом України «Про боротьбу з тероризмом», як виняток може здійснюватися превентивне затримання осіб, причетних до терористичної діяльності.

Пропонується внести зміни до Закону України «Про боротьбу з тероризмом», якими надати право суб'єктам протидії тероризму здійснювати превентивне затримання осіб, причетних до терористичної діяльності, на строк понад 72 години, але не більше ніж на 30 діб, не тільки в районі проведення довготривалої антитерористичної операції, а й на всій території країни.

Оргкомітет науково-практичної конференції